

Bilag 2.

DE SAMVIRKENDE TELEFONSELSKABER

Den 1. marts 1971.

Vi har læst lovforslag nr. 107 til lov om registreringsafgift af motorkøretøjer og har i bemærkningerne fundet forslaget begrundet med en rationalisering af toldvæsenets ekspeditioner. Vi er som bilkøbere naturligt interesseret i, at der søges tilvejebragt forenklinger i registreringssystemet, men vi tillader os høfligst at fremføre, at forslagens regel om grænsen mellem afgift og afgiftsfritagelse ved en totalvægt på 3 tons kan have uheldige samfundsmæssige konsekvenser både trafikalt og økonomisk, fordi regelen kan tilskynde til anskaffelse af en tungere vognpark, end det transportmæssige behov normalt ville nødvendiggøre.

Vor opfattelse er fremkommet, fordi vi har bemærket, at forslaget ikke indeholder den i lov nr. 184 af 6. juli 1957, § 4, litra 11, indeholdte regel, hvorefter elektricitetsværker, telefonselskaber o. lign. institutioner til brug ved arbejder på ledningsanlæg m. m. kunne anskaffe specialindrettede køretøjer til befordring af mandskab og materiel uden afgift. Denne regels bortfald har medført overvejelser om, hvordan vor egen bilpark vil blive efter 3 tons-regelen. Vi forestiller os, at den nye regel kan bevirke, at sælgerens udbud af køretøjer bliver lagt på vogne over 3 tons, og at det vil gå ud over institutionerne, der, når de skal købe vogne, måske ikke bliver i stand til at anskaffe de køretøjer, der er hensigtsmæssige til løsning af institutionernes opgaver. Det er en erfaring, at brug af mindre hensigtsmæssige køretøjer medfører uheldige arbejdstilrettelæggelser — bl. a. uønsket vækst i arbejds-

holdenes størrelse — og dermed en fordyrelse af institutionernes drift.

Bortfaldet af institutionernes afgiftsfritagelse medfører specielt for institutionerne en forhøjet driftsomkostning, som abonnenterne eller kunderne i sidste instans vil komme til at bære. For telefonselskabernes vedkommende sker der i øjeblikket en udskiftning af 50 til 100 specialkøretøjer under 3 tons hvert år, og de nye afgifter vil således kunne medføre en forøget omkostning for telefondriften på mellem en halv og en hel million om året. Denne byrdeforøgelse savner vi motivering for.

I bemærkningerne til lovforslagets § 2 omtales den hidtidige afgiftsfritagelse for statsinstitutionernes køretøjer, der foreslås slettet for varevogne under 3 tons, hvis vognene anvendes erhvervsmæssigt i konkurrence med private erhvervsdrivende. Vi finder det derfor rigtigt at fremhæve, at der ikke er noget konkurrencemotiv, der kan tilsige en ligestilling mellem elektricitetsværkers, telefonselskabers og de private erhvervsdrivendes afgiftsregler. Person- og godstransport finder i vid udstrækning sted med brug af private entreprenører, men den kørsel, der rammes af de nye afgiftsregler, må udføres med specialkøretøjer, der ikke kan fås til rådighed fra private erhvervsdrivende.

Vi henstiller herefter til udvalget at opretholde afgiftsfritagelsen for elektricitetsværker, telefonselskaber o. lign. uanset vognvægten.

Med venlig hilsen

De samvirkende Telefonselskaber

J. Rosbæk.

/ Jørnow.